

מ"י 16992/06/15 - מדינת ישראל נגד דרור זוננשיין, גיל בן דב, רוני שפיר

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"י 16992-06-15 מדינת ישראל נ' זוננשיין
מ"י 16988-06-15 מדינת ישראל נ' שפיר
מ"י 16977-06-15 מדינת ישראל נ' בן דב
תיק חיצוני: 216884/2015

בפני	כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. דרור זוננשיין 2. גיל בן דב 3. רוני שפיר

החלטה

רקע כללי:

1. ביום 08.06.15 נפתחה חקירה נגד המשיבים בחשד לביצוע עבירות כלכליות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. ובניגוד להוראות חוק איסור הלבנת הון. משיב 1 אף חשוד בביצוע עבירות שוחד והפרת אמונים. משיבים 2 ו-3 חשודים בנוסף בעבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד.

2. בעקבות החקירה נתפסו נכסיהם של המשיבים כדלקמן:

המשיב 1: 5 נכסי מקרקעין, 2 חשבונות בנק ו-3 רכבים.

המשיב 2: 1 נכס מקרקעין, 3 חשבונות בנק ו-2 רכבים.

המשיב 3: 2 נכסי מקרקעין, 10 חשבונות בנק, 2 רכבים וסכום כסף בסך 118,360 ₪, אשר הועבר לחשבון הבנק המשטרתי.

3. בהחלטה מפורטת מיום 19.02.16 ברוח עיקרון ההלימה ולאחר עריכת האיזונים הרלוונטיים, הורתי על החזרתם של חלק מהתפוסים והארכת את החזקתם של יתר התפוסים למשך 90 ימים נוספים.

עמוד 1

4. עררים שהגישו ב"כ הצדדים על החלטה זו לבית המשפט המחוזי (ע"ח 61854-02-16) - נדחו.
5. ביום 22.05.16 הגישו ב"כ המשיבים בקשה לביטול התנאים המגבילים ולהחזרת התפוסים. בבקשתם טענו כי בהתאם להחלטה מיום 19.02.16 דלעיל, המועד שנקבע להחזקתם של התפוסים והתנאים המגבילים פג ביום 18.05.16. עוד נטען כי היחידה החוקרת לא הגישה בקשה מתאימה להארכת החזקת התפוסים במסגרת המועדים שנקבעו בהחלטה.
6. בתגובה לבקשות שהוגשו, הגישה היחידה החוקרת בקשה להארכת החזקת התפוסים וצווי ההקפאה. היחידה החוקרת טענה כי בקשה זו לא הוגשה במסגרת ה-90 ימים בשל שגגה שנפלה בתום לב.
7. ביום 30.06.16 התקיים דיון במעמד הצדדים.

טענות הצדדים:

8. בקליפת האגוז, הדגישו ב"כ המשיבים כי טרם הוגש כתב אישום ואף לא התקבלה הודעה על כך שהתיק הועבר לעיון הפרקליטות. לפיכך, כל עוד החקירה נמשכת, על היחידה החוקרת היה להגיש בקשה להארכת תוקפן של ההגבלות והחזקת התפוסים במעמד הצדדים במסגרת המועדים שנקבעו בהחלטה מיום 19.02.16. לטענתם, משלא הוגשה בקשה כאמור ולא התקיים דיון במעמד הצדדים - דיון של ההגבלות להתבטל.
9. כמו כן הפנו ב"כ המשיבים לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), לסעיף 58(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק") ולפסיקה רלוונטית.
10. טענה נוספת של "אכיפה בררנית" נטענה כלפי היחידה החוקרת. לפיה, מתוך כל המתחרים הקיימים בשוק הרלוונטי, נקטה היחידה החוקרת באכיפה טוטאלית כלפי המשיבים בלבד.
11. ב"כ המבקשת הדגיש את עילות הבקשה העיקריות להארכת תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה של הרכוש התפוס שהינן מניעת הברחת רכוש על-ידי המשיבים או מי מטעמם והבטחת מימוש חילוטו של הרכוש התפוס.
12. עוד נטען כי סעיף 35 לפקודה מאפשר לבקש מבית המשפט הארכה להחזקה בתפוסים בכל עת, גם

לאחר תום ששת החודשים הקבועים בסעיף 35 לפקודה. כמו כן נטען כי החקירה בעניינם של המשיבים הסתיימה, התגבשה תשתית ראייתית לביצוע העבירות ותיק החקירה הועבר לפרקליטות, אשר הודיעה כי תגבש עמדתה עד ליום 16.08.16.

דין והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

13. תפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה כרוכה בפגיעה בזכות הקניין של הבעלים, המעוגנת בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. עם זאת בנסיבות מסוימות קיימות שלוש תכליות עיקריות המצדיקות תפיסת חפץ: תפיסה למטרת חילוט; תפיסת חפץ לצורך הצגתו כראיה במשפט; תפיסת חפץ למניעת ביצוע עבירות (ר' בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל**).

14. סעיף 35 לפקודה תוחם זמן של שישה חודשים להחזקת הרכוש התפוס בידי המשטרה וקובע כי בתום תקופה זו יוחזר הרכוש לאדם התובע בו זכות, זאת כאשר לא הוגש משפט נגדו שבו הרכוש צריך לשמש ראיה, או אם לא ניתן צו לפי סעיף 34 לפקודה. לבית המשפט סמכות להאריך את תקופת ששת החודשים בתנאים שיקבע.

ככלל יש להגיש את בקשת הארכה להחזקה בתפוסים בתוך תקופת ששת החודשים, עם זאת ניתן להאריך תקופה זו גם אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף הזמן הקבוע:

"בלשון סעיף 35 לפקודה אין כדי ללמד, כי בית המשפט אינו מוסמך להאריך את תקופת התפיסה, כשחלפו שישה חודשים ולא הוגש כתב-אישום. כל שקובע סעיף 35 הוא, כי בית

המשפט רשאי להאריך את התקופה בתנאים שייקבע', והארכה בדיעבד אף היא במשמע, בהקשר החקיקתי והמהותי בו אנו עוסקים" (ר' בג"ץ 2393/91 **פרידנברג נ' פרקליטות המדינה**).

בפסיקה מאוחרת יותר של בית המשפט העליון בבש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל** חזר בית המשפט על ההלכה לפיה היחידה החוקרת רשאית על-פי סעיף 35 לפקודה לבקש ארכה להחזקת התפוסים, גם אם לא עשתה זאת בתקופה הקבועה בחוק. בסוגיה זו לא אימץ בית המשפט העליון פרשנות דווקנית לפיה יש להורות על החזרה "אוטומטית" של התפוס, אלא שקל את המקרה לגופו ולפי נסיבותיו, תוך מתן משקל לדרך התנהלות היחידה החוקרת.

15. דרך המלך להגשת בקשה להארכת החזקת התפוסים היא במסגרת התקופה שנקבעה בחוק. יחד עם זאת נוכח כל האמור לעיל, לבית המשפט סמכות להאריך את תקופת ההחזקה בתפוסים גם אם בקשה זו הוגשה לאחר שישה חודשים. איחור בהגשת הבקשה אינו מחייב החזרה "אוטומטית" של החפץ התפוס.

מן הכלל אל הפרט:

16. לאחר שנדחתה טענת ב"כ המשיבים להשבת התפוסים נוכח פקיעת מועד ההחזקה בהם, אדון בבקשה לגופה.

17. ביום 19.02.16 ערכתי את האיזונים הרלוונטיים ובידי המבקשת נותר חלק מהרכוש שנתפס בראשית החקירה.

18. בשלב זה של דיון בסעדים זמניים לפני הגשת כתב אישום, יש צורך בתשתית ראייתית ברמה של "חשד סביר" שעבר אדם את העבירה (ר' בש"פ 6159/01 אבו עמר נ' מדינת ישראל).

19. ביום 30.06.16 הוגשו לעיון בית משפט בלבד, סיכום החקירה שסומן במ/1 ודו"ח חסוי נוסף שסומן במ/2.

20. מעיון במסמכים החסויים התרשמתי כי חומר הראיות שבידי המבקשת מבסס אותו חשד סביר הנדרש לשלב בו אנו נמצאים והמלמד לכאורה על ביצוע עבירות עסקיות כלכליות באופן המצדיק את תפיסת רכושם.

21. תיק החקירה הועבר לפרקליטות לעיון והחלטה. ייתכן כי תיק החקירה יוחזר ליחידה החוקרת להשלמת חקירה, ויכול לעבור עוד פרק זמן עד שתגובש עמדתה הסופית של הפרקליטות, בפרק זמן זה עומדת למשיבים חזקת החפות.

22. אכן, המשך החזקת התפוסים בידי המבקשת פוגעת בקניינם של המשיבים, אך לא מצאתי כי מדובר בפגיעה מהותית ומשמעותית, המחייבת התערבות בית משפט כבר בשלב זה. עוד אדגיש כי מרבית הרכוש אשר נתפס בראשית החקירה הוחזר לידי המשיבים.

23. מתוך מכלול החומרים שהוגשו לעיוני עולה כי מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת. זאת נוכח מספר המעורבים בה, היקף הכספים, היקף חומר החקירה והמורכבות של הפעילות הפלילית לכאורה המיוחסת למשיבים.

24. במקרה שלפני קיימת תכלית ממשית להמשך תפיסת הנכסים, נוכח הכוונה לחלט נכסים בעתיד ומניעת

הברחת רכוש על-ידי המשיבים או מי מטעמם. כמו כן אין מדובר בחקירה שנסתיימה אלא הועברה לעיון הפרקליטות, לבחינת הראיות על ידם וקבלת החלטה אשר להגשת כתב אישום.

25. זכות החילוט העתידי מקנה סמכות לתפיסת הנכס והמשך החזקתו, תכלית תפיסה זו נועדה לממש את סמכות הענישה לחילוט חפץ הקשור בעבירה במסגרת העונש אשר נגזר על הנאשם (ר' בש"פ 342/06 לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל).

26. אשר לטענה לאכיפה בררנית: עיינתי בדו"ח הסודי שסומן במ/1 וממנו עולה כי נחקרו חשודים אחרים והתבצעו פעולות חקירה, אשר התמקדו במספר יועצים ופרויקטים נוספים (עמ' 54-36). מבלי לקבוע מסמרות, נחה דעתי בעת הזו כי אין מקום להורות על שינוי הסטטוס הקיים ואין לקבל את עמדת ב"כ המשיבים. המקום לברר טענות אלו, הוא בהליך העיקרי במסגרת הליכי שימוע או לאחר הגשת כתב האישום, אם יוגש.

סוף דבר:

27. במסגרת החלטתי זו נתתי דעתי לאיזונים הנדרשים בין זכות הקניין של המשיבים לבין מניעת האפשרות להעלים רכוש אותו יהיה ניתן לחלט בעתיד.

28. נוכח טיב החשדות ועוצמתן, השלב בו אנו נמצאים, העובדה כי תיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות והעובדה כי חלק מהתפוסים הושבו לידי המשיבים - אני סבור כי גובר האינטרס הציבורי הכללי על פני אינטרס המשיבים.

29. בנסיבות העניין ובהתחשב בעובדה כי מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת אשר מותב זה מלווה אותה מראשיתה, אני מורה על הארכת החזקת התפוסים לתקופה של 90 ימים נוספים.

30. עקב שביתת עובדי בתי המשפט התעכב מועד מתן ההחלטה.

31. חומרי החקירה והמסמכים שהוגשו יועברו לצדדים על ידי המתמחה מלשכתי.

ניתנה היום, 1 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.